

vil jeg advare ærede Medlemmer, selv de, der begynde at glide ud, mod at glemme. Jeg vil opfordre dem til ikke at forlade den Binding i hele vort konstitutionelle Liv, som kostede flere Mars Kamp, men som vi dog naaede til, og jeg vil raade til, at man fastholder Sætningen om, at Bevillingsretten haves ved Finantsloven, der samler alle Bevillinger, og at kun ved Finantsloven og Tillægsbevillingsloven kan Bevillinger foregaa. Saaledes har den ærede Minister ingenfomhelst Ret til at sige, at jeg har været med til at bevilge Ministeren en Dre. Vi kunne tage andre Bestemmelser, naar den ærede Minister ikke paaagter dette. Hans Love af 1ste April kunde have givet ham grundlovmæssig Grund til at sige: Dem tør jeg ikke udføre, for jeg har ikke faaet nogen Finantslov bevilget. Og han kunde have føiet til: Da jeg nu hverken har Finantslov eller kan udføre saa mange nyttige Love, men tværtimod staar i Veien for dem, er det naturligt, at jeg sjermer mig, for at et andet Ministerium kan faae den Bemyndigelse, som kræves til at udføre hele denne frugtbare Virksomhed. — Konverteringsloven, blev der sagt. Ja, det er noget overordentlig Interessant, som jeg har lagt Mærke til, at Folk, som vare Modstandere af denne Lov, fare omkring med den Tale, at Konverteringsloven og Finantsloven ere to Begreber, som kunne sammenstilles saaledes, at naar man kunde stemme for Konverteringsloven eller ønske den fremmet, kunde man ogsaa stemme for Finantsloven. Det kan man bilde Børn og gamle Koner ind, havde jeg nær sagt, men det har overordentlig lidt med sand konstitutionel Opsfattelse at gøre. Konverteringsloven, som fastsætter Regler for, hvad et faktisk bestaaende Ministerium skal udføre, og som i dette Tilfælde var en Nødlov for Debitorerne, kan man vedtage og paa Ministerens Ansvar lade ham udføre, idet jeg fuldt ud indrømmer, at saa faaer han ogsaa en Slags Forventning om, at engang vil de 100,000 Kr., som der var Tale om, blive vedtagne. Denne Lov staar i mine Dine fuldstændig i samme Kategori som den i forrige Samling foreslaaede Nødhjælpslov til de Trængende, efter hvis Bestemmelser Ministeren kunde udbetale de og de Summer af Statskassen eller foretage de og de

Udlaan. Det er begge Dele en Bemyndigelse for Ministeren til en videre Anvendelse af Statskassens Beholdning, end han før havde, til Udlaan, til Konvertering og Omsætning. Derfom den ærede Minister kommer med en ny Konverteringslov i Aar igjen, som kan faae samme gavnlige Indflydelse, som den, der vedtoges i Fjor, har havt og formentlig fremdeles vil have, skal jeg stemme for den, og jeg skal ikke afholdes derfra ved, at der kan være visse Pengekredse, som ikke synes om denne Transaktion. En faktisk bestaaende Regjering kan ogsaa faae mig til at hde mit Votum til Love angaaende de Løbende Forretninger, der skulle gribes i Dieblirket for at gjøre Nytte. Jeg har nemlig ikke sagt: Ikke en Dre til dette Ministerium! uagtet jeg siger, at det ikke er sket. Men jeg siger: Ingen Finantslov til dette Ministerium! Thi der lægger jeg, naar Finantsloven forstaas ret, Hovedvægten baade med Hensyn til Bevillingsretten og med Hensyn til hele vor politiske Stilling. Den ærede Minister mente, at han dog havde lært een Ting af de Udtalelser, jeg fremkom med forleden Dag, og det var, at man i Fjor gif ud paa at gjøre Finantsloven ubrugelig for Regjeringen, eller at han i alt Fald havde hørt dette fremsætte. Det var noget helt Nyt, sagde den ærede Minister. I saa Henseende er han altsaa stillet paa samme Maade som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgekreds (Holstein-Ledreborg). Ogsaa for ham var det noget Nyt. Nu vil jeg først i den Anledning gjøre en Bemærkning til den ærede Minister. Jeg har ikke sagt, at man her gif ud paa at gjøre Finantsloven ubrugelig for Regjeringen. Tværtimod, jeg er overbevist om, at det var Alles Mening at give en brugelig Finantslov for Regjeringen, men ikke for denne Regjering, endog en saa rigelig og rundelig Finantslov som saa godt som aldrig før. Jeg gad vide, hvorledes man vil finde hinanden i Aar, hvorledes det vil være muligt trods al Glid og Møje at lave en Finantslov for denne Regjering. Se, det er altsaa en Misopfattelse af mine Ord, naar den ærede Minister troede, at de gjaldt Regjeringen overhovedet. Men hvorledes kan denne min Opsfattelse egentlig være noget Nyt for den ærede Minister? Det vil sige, hvad den største Del af Sessionen i Fjor angaar. Jeg vil indrømme,